

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

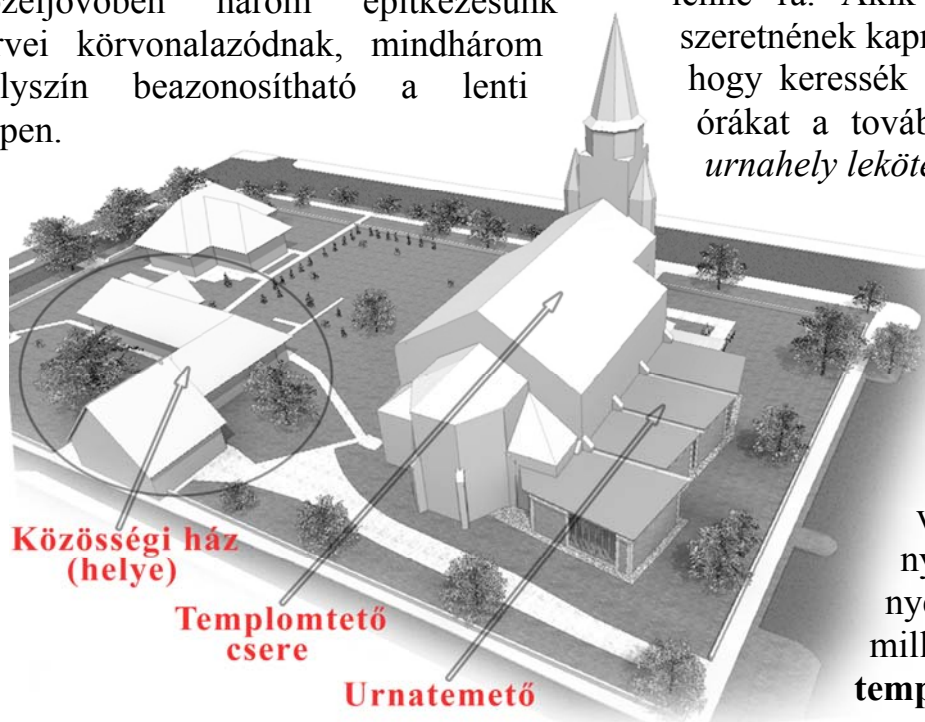
A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
VII. évfolyam 5. szám (60.) - 2010. június

Építkez(z)ünk!

„Újuljatok meg lélekben!” – olvashatjuk Szent Pál apostolnak az efezusiakhoz írt levelében. Ez a felszólítás mindig aktuális, de így nyár elején különösen időszerű. Szükségünk van arra, hogy néha megálljunk, lelkileg „építkezzünk” – hogy aztán újult erővel koncentrálhassunk az előttünk álló feladatokra.

Az egyházközségünk előtt álló feladatok pedig nagyok és számosak! A közeljövőben három építkezésünk tervei körvonalazódnak, mindhárom helyszín beazonosítható a lenti képen.

A tervezett **urnatemetőről** már előző számunkban hírt adtunk. Az épület az ábrán látható módon a templom külső falához épül, közel 160 m² alapterületen kb. 450 urnahelyet tud majd befogadni. Terveink szerint az építkezés a nyár végén kezdődik, az átadásra Halottak napja körül kerülhet sor. Az urnatemető felépítésével régi hiányt pótolunk, hiszen Pestszentimrén jelenleg nincsen temető, igény viszont lenne rá. Akik bővebb információt szeretnének kapni, őket arra biztatjuk, hogy keressék fel az irodai fogadóórákat a további részletek – *akár urnahely lekötés* – ügyében!

Egyházközségünk sikeresen pályázott a „Pestszentimrei Városközpont Megújítása” nevű EU-s pályázat egyik résztvevőjeként, melynek nyomán jó eséllyel nyerünk mintegy 40 millió Ft-os támogatást a **templomtető cseréjére**. A

munkát különösen aktuálissá teszi az a tény, hogy a tetőnk mindenképpen felújításra szorul. Az átépítéssel kapcsolatban a közeljövőben adminisztratív teendők várnak ránk (árajánlatok bekérése, engedélyezési terv, szerződéskötés kivitelezővel). Amint az EU-s pályázatoknál gyakori, az előkészítő szakasz viszonylag hosszú, így a kivitelezés várhatóan jövő nyáron kezdődhet.

E rövid áttekintés végére maradt a talán legnagyobb szabású tervünk ismertetése. A **közösségi ház építése** kapcsán jelenleg a látványtervek bekérése és a részletes tervek kidolgozásával megbízott tervező kiválasztása van napirenden. Jó lenne az építési engedély megszerzése az év vége előtt, hogy az építőanyag lekötésére még az idén sor kerülhessen (ennek az elnyert egyházmegyei támogatás felhasználhatósága szempontjából van jelentősége).

A közösségi ház felépítésének feltétele a régi plébánia lebontása. A bontással kapcsolatban utalok a következő oldalon olvasható cikkekre. (Az első oldalon látható felülnézeti képen

természetesen még a régi plébánia épülete látható.)

A mondás szerint „ahol legnagyobb a szükség, legközelebb a segítség”. Nagy ajándék, hogy egyik testvérünk, Sándor Judit, tervezőként is részt tud venni az építkezésekkel kapcsolatos munkákban. Köszönjük áldozatos munkáját, amely lehetővé tette, hogy megfeleljünk az eddigi kihívásoknak. Reméljük, szakértelmére a jövőben is számíthatunk!

Van tehát teendő bőven! Kérünk mindenkit, aki segíteni tud, vegyen részt a közös munkában!

Ami azonban a legfontosabb: soha nem szabad megfélemlenünk arról, hogy az építkezéseink nem öncélúak. Csak úgy van értelme templomot felújítani, közösségi házat építeni, ha ez a munka végső soron az egyházunk szeretéből emelt „lelki épületének” erősítését és szépítését szolgálja!

Jó pihenést („lelki építkezést”) kívánok hát mindnyájunknak, hogy a nyár után friss erővel foghassunk neki más jellegű építkezéseinknek!

Bönöczk Péter

A régi plébánia bontása

Kedves Testvérek!

Július végén, ha a Jóisten is úgy akarja, elkezdődnek a régi plébánia bontási munkálatai. Ehhez szeretnénk a közösség segítségét kérni az együtt végzett munka örömeinek jegyében. Július 31-én (szombaton) tehát minden erőskezű fiúra és férfira számítunk, annak érdekében, hogy egy nap alatt le tudjuk szedni a cserepeket és szét tudjuk szedni a tetőgerendákat.

Várjuk azon családok jelentkezését is, akik szívesen elvinnék a faanyagokat és a cserepeket.

Természetesen jó lenne a hölgyek részéről is egy kis „üditő” segítség, no meg egy kis harapni való.

A bontás többi részét vállalkozó végezné el augusztus végéig.

Jelentkezéseket Seres Tivadar várja e-mail-ben (roden@freemail.hu) vagy telefonon (06-30-592-0058)

Előre is köszönjük szépen.

Sokadik piknik

Éppen összeszámoltam, hogy ez volt a kilencedik plébániai piknik, amikor megszólalt a telefon. Márton atya kérdezte, hogy nincs-e kedvem írni róla. De..., végül is... lehet - hangzott a bizonytalan válasz. Hogy miért bizonytalan? Talán azért, mert a kilencből nyolcnál ott voltam a bogrács mellett, eléggé meghatározó szerepem volt, nem is tudok külső szemlélőként beszélni róla, sohasem tudtam.

A másik bogrács régóta Boda Éva kezelésében van, Isten áldja meg érte.

Az előkészületek, mint mindig, most is nagy figyelmet igényeltek, de a főzésnél annyi segítőnk volt, hogy nekünk csak a dirigálás maradt. Ebben kiemelkedő szerepet vállalt Éva férje Boda István, valamint Mákné Marika, Kovácsné Éva, Majorosiné Márta, Rozsnyóiné Marika, Barnáné Mariann, de félek, a felsorolás nem teljes, ezért ezt abba is hagyom. A sok fiatal, akik az ital, kávé, fagyi és süti osztásnál, a sátrak, székek, asztalok felállításánál segítenek, én szinte nem is látom.

Na és az a sok ajándék, amit most is kaptunk! Kb 100 liter ásványvíz, kávé, bor, sütemény, zsír, fagyi, de a legnagyobb meglepetés az én meglátásom szerint a mézeskalácsos kézműves foglalkozás a gyerekeknek. Ezt azért emelem ki, mert a nemrégiben elhunyt Berényi Laci bácsi lánya, Tóthné Ági felajánlása volt, aki igazán csak az édesapja halála óta kíséri közelebbről figyelemmel a mi kis közösségünket. Ennek ellenére férjével és (négy közül) két gyermekével együtt hősiesen állta több mint három órán keresztül a gyerekek érdeklődő és tevékeny áradatát, ontva a finom mézeskalácsokat. Köszönjük az Úrnak őket és kívánjuk részükre az Ő áldását.

Észrevettem, hogy a kondér mögül alig látok ki, hiszen megint leragadtam az élelmezésnél ☺!

Pedig ha meggondolom, hogy mi-minden történt még ezeken kívül, hát ujjong a szívem és könny szökik a szemembe. A színpad, ami most volt második alkalommal a templomkertben felállítva, mindnyájunk öröme szolgált, mert ami ott zajlott, az egyszerűen fantasztikus volt. Persze én a nyugdíjas barátaimra vagyok legbüszkébb, hogy hajlott koruk és különböző fizikai nehézségeik ellenére vállalták a fellépést. A szervezők, a műsorvezetők és minden fellépő hatalmas munkát végzett, csak elismeréssel tudok róluk beszélni. Micsoda kincsek rejlenek soraink között!

Őszre tervbe vették a mostani rendezők, hogy alkotó kiállítást rendeznek. Én ezt csak üdvözölni tudom, és hadd ragadjam meg az alkalmat, hogy egy kicsit népszerűsítsem is. Ha van közületek olyan, aki szépen tud hímezni, horgolni, kötni, vagy bármely más kézimunkában van olyan alkotása (pl. makett), amit szívesen tárna elénk, azt már most gondolja át, és őszre kiállítjuk! A színpadon felléphettek szóló énekkel, hangszerrel, prózamondással stb. Elő a rejtett kincsekkel!

Mindent összevetve az időjárásról az Úristen gondoskodott, bár kissé túl volt fűtve, de eső, szélvihar és egyebek nem zavarták meg ezt a gyönyörű vasárnapot. Minden segítőnek és egyszerű résztvevőnek köszönjük, hogy ott volt és segítségével, jelenlétével hozzájárult a nap sikeréhez. És köszönjük meg Jézusnak, akinek a nevében összejöttünk, a Szentléleknek, akinek ajándékaival megrendezhettük, és az

Atyának, akinek áldása rajta volt minden lépésünkön. *G.O.K.*

Pünkösdi ifjúsági bál

Az ifjúság izgatottan várta már hosszú ideje, hogy eljőjön a bálozás ideje - és íme elérkezett. A bál szervezőinek (Szemeretelepi Plébánia) csak egy fontos feltételük volt: legyen rajtunk valamilyen piros ruhadarab! Hát, kedves testvéreim, nem voltam rest, egyből kipakoltam a szekrényemet itthon. Először egy piros, nagyon hosszú sálat találtam, majd egy piros francia sapkát, aztán egy piros inget. Nem kellett sokáig gondolkoznom, és már tudtam is, hogy én - ha kell, ha nem - francia festőművésznek fogok öltözni! Fel is vettem mindent, amit az előbb leírtam, majd kék szakállat rajzoltam magamnak pasztellkrétával. Én voltam a francia festő, akinek Franciaországban van egy vára, és emellett herceg is voltam, hogy én lehessenek a kékszakállú herceg (vára). No, de beöltözve egyedül azért mégsem vonulnék végig így az utcán, hát bebugyoláltam magam. Úgy néztem ki, mint egy mohamedán, piros ingben és francia sapkában. Amint a templomkertbe érkeztem, kiszabadítottam maga-

mat az „álarcból“, amit ugyebár az utcán viselni kellett és - hogy igazán önmagamat adjam - francia akcentussal beszélgettem a többiekkel. Majd kocsikba ültünk, és irány a bál! Mikor megérkeztünk, mintha a párizsi Louvre előtt szálltam volna ki (csak a vörös szőnyeg hiányzott). A bál szervező bizottsága az ajtóban szívesen fogadott bennünket. Mondták, hogy mikor messze kiszáltam a kocsiból, ők már tudták, hogy az csak a Seres Tamás György lehet. Mindenki boldogan mosolygott, mikor bementem. Nem miattam, hanem a kinézetem miatt. Persze jómagam is mosolyogtam, hogy majd hogyan fogadnak engem.

Megkezdődött a bál! Mindenki táncolt, amíg a lába bírta. Volt egy nagy Magyarország térkép, és az volt a kérés, hogy mindenki írja fel rá a származási helyét. Nos, komoly bajban voltam: most Franciaországot írom, vagy Ceglédet.... Hm... mások segítettek, hogy írjam fel mindkettőt! Így is lett, bár Franciaország nem fért rá a papírra, de megoldottuk! Egy izgalmas játék jött, a címe ez lehetett volna: Noé bárkája. Jómagam bárka voltam. Több bárka is volt. De voltak állatpárok is. Például Márton atya és Mayer Edit aranyhalpár volt, ezért vicces volt, mikor a saját állathangjukat kellett utánozniuk! ☺ Majd kimentünk a ház elé, ahol a bál volt, és megalkottuk magunkból a bárka orrát. Jöttek az állatseregek, és megtömték a bárkát. A négy pap (Márton atya, Zsolt atya, Attila atya és Imre atya) kezében egy-egy galambbal beállt a bárkába. Majd egyesével elengedték a galambokat. Abban a percben mintha megállt volna az idő! Szép volt nagyon. Majd Márton atya egy

laza mozdulattal feldobta a tetőre a galambot - illetve Márton atya elengedte, de a galamb inkább a tetőt látta megfelelőnek a távozásra. Sőt nem is akart távozni! Később még ott üldögélt békésen, és szemlélte a kint beszélgető ifjúságot.

Volt tombola és még sok-sok minden, de ami a legfontosabb: tánc minden mennyiségben. Remélem, aki ott volt, ugyanennyire jól érezte magát. Aki meg nem volt, annak pedig felkeltettem az érdeklődését a bálók iránt! Ha így van, akkor ne féljük azt mondani Márton atyának, hogy mi BIZTOSAN megyünk bálba!!!! *Seres Tamás György*

„Együtt a teremtés védelméért!”

2010. június 5-én, szombaton, a Teremtésvédelmi Munkacsoport szervezésében megtartottuk az „Együtt a teremtés védelméért” akciónapot. Elhelyeztünk egy komposztálót, virág- és zöldségpalántákat ültettünk a templomkertbe, a gyerekekkel madáritatót készítettünk használt pet palackokból. „Kincset” kerestünk és találtunk, mivel gazdagabbak lettünk egy-egy környezettudatos életmódhoz kapcsolódó gondolattal, és egy-egy

csomag vetőmaggal, amelyeket elültethetünk kertjeinkbe. A Cserkészházban egy Magadománydoboz is helyet kapott, amibe mindenki beleteheti a kertjében termelt növények magvait, másfajta zöldség, gyümölcs-magvakra cserélve azokat. Az akciónap végén sor került egy emlékfa (Ginkgo biloba) elültetésére is, amely körül Assisi Szent Ferenc Naphimnuszával közösen adtunk hálát a Teremtőnek. Úgy gondolom, hogy a június 5-i környezetvédelmi világnapot ez a kis közösség a teremtés ünnepeként tartotta meg. Igazán szép és nagyon tevékeny délelőttöt töltöttünk együtt. Jó érzés fogott el, mikor az imádság után, még egymás kezét fogva, körbenéztem. Milyen sokan gyűltünk össze, hogy ezzel a „templomkert csinósítás”-sal fejezzük ki összetartozásunkat és elkötelezettségünket a teremtett világért. Ismét érezhettük, hogy a közösség ereje ajándék, Isten jelenléte a mindennapokban. Mint két gyermek édesanyja, számomra nagyon fontos, hogy a gyermekeim és az ő gyermekeik is részesülhessenek Isten kedves művének, a teremtett világnak szépségében. Felelőtlen fogyasztásunkkal gyermekeink előtt éljük fel a természeti erőforrásokat, így ma már egyre sürgetőbb, hogy felhívjuk a figyelmet a földi élet védelme iránti felelősségünkre. A jövő nemzedékek életlehetőségeinek védelme kötelességünk. Talán a meggyőző életformával tehetünk a legtöbbet, ezért fontos nekem, hogy részt vállaljak a Teremtésvédelmi Munkacsoport munkájában. Szeretnék hasznos tagja lenni a csoportnak, segítve a közösséget a környezettudatos, fenntartható és önellátó életmód felé tett közös lépésekben. *T. L. Magdi*

Miért hoztuk létre a magadománydobozt?

A magadománydoboz a Teremtésvédelmi Munkacsoport első olyan hosszú távú programja, melynek működéséhez valódi közösségi összefogás szükséges, és amely a családok hosszú távú fennmaradását szolgálja. *„A mag egy olyan különleges növényi rész, amely állandóan és önállóan képes új generációk létrehozására. Génjeibe óriási információtömeg van belesűrítve, amely a belőle fejlődő növény legapróbb tulajdonságait is tartalmazza.”* Az olyan állandó jellemzőjű, ősi génállományú magok, melyek újra ültetve a következő évben is életképesek maradnak, egyre ritkábbak. A hibrid, nemesített és génkezelt magokat nem lehet újra ültetni, elvesztik tulajdonságaikat, majd életképtelenné válnak. Ezért az eredeti ősi magvak összegyűjtése, és továbbhagyományozása gyermekeinkre, igazi teremtésvédelmi kötelességünk. Ha valaki évek óta maga gyűjti otthon a jövő évre szánt vetőmagot és az még mindig ugyanolyan ízletes termést ad, szép virágot bont mint évekkel ezelőtt, akkor ő valódi kincs birtokában van, amit megosztva másokkal akár már tél végén a leendő

palánták előkészítésekor nagy segítséget adhat azon háztartásoknak, akiknek nehézséget okoz a fűtésszámlák mellé még a vetőmagot is megvenni. Ezért kérjük azokat a kertészkedőket, akik megőrizték a hagyományos magfajtákat, hogy az idén gondoljanak a többiekre is, és gyűjtsenek belőle a magadománydobozba a közösség számára is.

A magadománydoboz jelenleg a cserkészházban, a kisszobában található, szeptembertől az alsós hittanórák időpontjában biztosan nyitva lesz, így mindenki elhelyezhet és kivehet belőle magvakat. *N. K. J.*

Nyugdíjas zarándokút

Imádságos lelkülettel indultunk június 5-én reggel Márton atya vezetésével Máriabesnyő felé. Az idő ragyogó volt. Először Gödöllőn álltunk meg az új plébániatemplomnál, amit 2008-ban szenteltek fel. Modern építésű templom, de jó érzés volt benne lenni. Imádkoztunk, énekeltünk, alig bírtunk elszakadni. Máriabesnyőn, a kegytemplomban hosszan és lelkesen beszélte el egy úr a kegyhely történetét. Márton atya itt tartotta meg a szentmisét, majd lementünk az altemplomba, és a kriptába, ahol az építető Grassalkovics Antal gróf nyugszik. A templomhoz tartozó volt kapucinus sírkertet is fölkerestük, és meglátogattuk a tragikus sorsú Teleki Pál miniszterelnök sírját. Beszélgettünk róla és elénekeltük a Szózatot. Gödöllőn a királyi kastélynál folytattuk utunkat. Végigjártuk a helyreállított termeket, ámulunk a remekbeszabott bútorokon. És lassan elérkezett az idő a hazamenetelre. Tartalmas, szép nap volt. Köszönjük. *Mákné Ria*

ÉLŐ RÓZSAFÜZÉR ZARÁNDOKLAT BUDAPEST KÖRÜL

Május 29-én ismét megrendezték az Élő Rózsafüzér zarándoklatot, amelyről az alábbiakban egy testvérünk gondolatait tesszük közzé:

Budapest, Magyarország szíve dobog, lüktet, él. Itt él az ország lakosságának 20 %-a. Él. Dolgozik és pihen, sír és nevet. Tele van ez a város szépséggel, szeretettel, de tele van bűnnel is. Mi azonban tudjuk, hogy „ahol elhatalmasodik a bűn, ott túlarad a kegyelem” (Róm 5,20).

Ezen a napon a Szűzanya szeretete fűzött bennünket Budapest köré, hogy áhítattal öleljük át minden oldalról. És jöttünk Északról és Délről, Nyugatról és Keletről, Budapestről és Vidékről. Az egész ország imádkozott Budapestért, Budapest imádkozott az egész országért.

Jöttek vidéki városokból, falvakból - hajnalban keltek (*most is pironkodom, hogy akkor én szunnyadtam még egy kicsit*) -, hogy az elsők között köszönthessenek égi édesanyánk:

ÜDVÖZLÉGY MÁRIA

Idős nénike jött, hátán batyut cipelt. Jött állomásról állomásra (*én szabadkoztam magamban, hogy vár a házi munka*) Ő botladozó léptekkel haladt tovább.

KEGYELEMME TELJES

Marcona férfiak imát mormolva,
szelíd fővel hajoltak meg előtted drága
Szűzanya, mert

AZ ÚR VAN TEVELED

A kertkapuban áldott állapotban lévő
fiatalasszony állt – arcán mennyei
ragyogás – és kezét imára kulcsolva
énekelt velünk

ÁLDOTT VAGY TE AZ
ASSZONYOK KÖZÖTT

És jöttek az ifjak és a gyermekek,
életünk áldásai

ÉS ÁLDOTT A TE MÉHEDNEK
GYÜMÖLCSE, JÉZUS

AKIT TE SZENT SZŰZ A
VILÁGRA SZÜLTÉL

A világra, amit olyan szépnek
teremtettél Uram. A világra, amit
nekünk adtál Uram. A világra, ahol
elhatalmasodott a bűn. A világra, hogy
túláradhasson a kegyelem.

ASSZONYUNK SZŰZ MÁRIA

Akinek megszakadt a szíve egyszülött
Fiáért, akinek megszakad a szíve minden
egy gyermekéért

ISTENNEK SZENT ANYJA

Nézd édesanyánk..... leszakadt a
mennybolt..... sírnak a kisgyerme-
kek..... zokognak a folyók..... jajveszé-
kelnek az emberek

IMÁDKOZZÁL ÉRETTÜNK
BŰNÖSÖKÉRT

Értünk, akiknek van, hol lehajtsuk
fejünket, hogy meglássuk a szenvedést,
hogy kitárjuk ajtónkat, megosszuk
falatunkat, odaadjuk köpenyünket

Borítsd ránk jóságosan védelmező
palástodat

MOST ÉS HALÁLUNK ÓRÁJÁN

ÁMEN

Látogass el plébániánk honlapjára!

www.communio.hu/pestszentimre

Híreket, fényképgalériát és ismertetőket
találsz!

Hirdetéseink

Lapunk a nyári hónapokban nem jelenik
meg. Pihentető, Istentől megáldott nyarat
kívánunk minden olvasónknak!

Plébániánk bankszámlaszáma:

Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia

10103881-45238100-01000004

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és főünnepeken:

De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznap: Hétfőn, kedden, szerdán, csü-
törtökön és szombaton reggel 7 órakor,
pénteken este 6 órakor.

Pénteken az esti szentmise után egy óras
csendes szentségimádásra van lehetőség
(fél 7-től fél 8-ig).

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy
órával **szentségimádás**.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra

Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelene-
teni. Keresztelési, bérházasági kérelmet a
plébánossal kell megbeszélni.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.:
292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). *Felelős kiadó:* Gödölle Márton
plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. *Felelős
szerkesztő:* Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczk@freemail.hu.

Internet: www.communio.hu/pestszentimre